

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2021/267 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 16 февруари 2021 година

за определяне на специални и временни мерки с оглед на продължаващата криза във връзка с COVID-19 относно подновяването или удължаването на срока на валидност на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни, отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в някои области на транспортното законодателство и удължаването на някои срокове, посочени в Регламент (ЕС) 2020/698

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91 и член 100, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Продължаващата пандемия от COVID-19 и свързаната с това криза, засягаща общественото здраве, представляват безпрецедентно предизвикателство за държавите членки и създават големи затруднения за националните органи, гражданите на Съюза и икономическите оператори, и по-специално за транспортните оператори. Кризата, засягаща общественото здраве, породи извънредни обстоятелства, които засягат нормалната дейност на компетентните органи в държавите членки, както и дейността на транспортните предприятия по отношение на административните формалности, които трябва да бъдат извършени в различните транспортни сектори и които обстоятелства не е било възможно да бъдат адекватно съобразени към момента на приемане на съответните мерки. Тези извънредни обстоятелства оказват значително въздействие върху различни области, обхванати от правото на Съюза в областта на транспорта.
- (2) По-специално транспортните оператори и другите засегнати лица може да не са в състояние да изпълнят необходимите формалности или процедури, за да се съобразят с някои разпоредби на правото на Съюза, свързани с подновяването или удължаването на срока на валидност на удостоверения, свидетелства и разрешителни, или за да извършат други стъпки, необходими за запазването на тяхната валидност. По същите причини компетентните органи на държавите членки може да не са в състояние да спазят задълженията, установени от правото на Съюза, и да гарантират, че съответните заявления, подадени от транспортните оператори, се разглеждат преди изтичането на приложимите крайни срокове.

⁽¹⁾ Становище от 27 януари 2021 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 11 февруари 2021 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 15 февруари 2021 г.

- (3) С Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ са определени специални и временни мерки относно подновяването и удължаването на срока на валидност на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни, както и относно отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение, които в съответствие с посочените в същия регламент правни актове на Съюза е трябвало да бъдат извършени в рамките на периода от 1 март 2020 г. или, в някои случаи, от 1 февруари 2020 г., до 31 август 2020 г. В съответствие с посочения регламент тези удостоверения, свидетелства и разрешителни, както и някои периодични проверки и продължаващо обучение бяха съответно подновени, удължени или отложени за срок от шест месеца или, в някои случаи — от седем месеца.
- (4) Някои държави членки, които към 1 август 2020 г. счетоха, че подновяването на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни, както и завършването на някои периодични проверки или продължаващо обучение има вероятност да останат практически неосъществими след 31 август 2020 г. поради мерките, които са предприели за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, представиха на Комисията мотивирани искания за разрешение да прилагат допълнителни индивидуални удължавания на сроковете. Комисията прие шест решения за разрешаване на такива удължавания ⁽⁴⁾.
- (5) Въпреки настъпилото през лятото на 2020 г. известно подобрене в кризата във връзка с пандемията от COVID-19, продължаващото наличие на последици от тази криза, а в някои случаи и тяхното влошаване през третото тримесечие на 2020 г. принуди държавите членки да запазят, а в някои случаи и да засилят мерките, предприети за предотвратяване на разпространението на COVID-19. Последиците от тези мерки са, че транспортните оператори и другите засегнати лица може да не са в състояние да изпълнят необходимите формалности или процедури, за да се съобразят с някои разпоредби на правото на Съюза, свързани с подновяването или удължаването на срока на валидност на удостоверенията, свидетелствата и разрешителните, или със завършването на периодични проверки или продължаващо обучение, или за да извършат други стъпки, необходими за запазването на тяхната валидност, както беше случаят през пролетта на 2020 г. По същите причини компетентните органи на държавите членки може да не са в състояние да спазват задълженията, установени от правото на Съюза, и да гарантират, че съответните заявления, подадени от транспортните оператори, се разглеждат преди изтичането на приложимите крайни срокове.
- (6) Поради това е необходимо да се приемат мерки за преодоляване на тези проблеми и за гарантиране както на правната сигурност, така и на правилното функциониране на съответните правни актове. Следва да се предвиди адаптиране в тази насока, особено по отношение на определени срокове, като се предостави възможност Комисията да разрешава удължавания въз основа на искане, подадено от която и да е държава членка.
- (7) С Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾ се определят правила относно началната квалификация и продължаващото обучение на водачите на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници. Тези водачи трябва да притежават удостоверение за професионална компетентност (УПК) и трябва да докажат, че са преминали продължаващото обучение чрез свидетелство за управление на превозно средство или карта за квалификация на водача, на която е отбелязано продължаващото обучение. Поради трудностите за

⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 2020 г. за определяне на специални и временни мерки с оглед на избухването на COVID-19 относно подновяването или удължаването на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в определени области на транспортното законодателство (ОВ L 165, 27.5.2020 г., стр. 10).

⁽⁴⁾ Решение (ЕС) 2020/1236 на Комисията от 25 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на Нидерландия да приложи удължаване на някои срокове, посочени в членове 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 282, 31.8.2020 г., стр. 19); Решение (ЕС) 2020/1235 на Комисията от 26 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на Гърция да приложи удължаване на някои срокове, посочени в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 282, 31.8.2020 г., стр. 17); Решение (ЕС) 2020/1219 на Комисията от 20 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на Италия да приложи удължаване на някои срокове, посочени в член 2 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 277, 26.8.2020 г., стр. 16); Решение (ЕС) 2020/1240 на Комисията от 21 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на България да приложи удължаване на срок, посочен в член 3 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 284, 1.9.2020 г., стр. 7); Решение (ЕС) 2020/1282 на Комисията от 31 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на Франция да приложи удължаване на някои срокове, посочени в членове 11, 16 и 17 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 301, 15.9.2020 г., стр. 9); Решение (ЕС) 2020/1237 на Комисията от 25 август 2020 г. за предоставяне на разрешение на Обединеното кралство да приложи удължаване на някои срокове, посочени в членове 3 и 11 от Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 282, 31.8.2020 г., стр. 22).

⁽⁵⁾ Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници, за изменение на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета и Директива 91/439/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 76/914/ЕИО на Съвета (ОВ L 226, 10.9.2003 г., стр. 4).

притежателите на УПК да преминат продължаващото обучение и да подновят УПК, удостоверяващи завършването на това продължаващо обучение, в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата след 31 август 2020 г. криза във връзка с COVID-19, е необходимо да се удължи срокът на валидност на тези УПК с 10 месеца от датата на изтичането на срока им, за да се осигури непрекъснатост на автомобилния транспорт. УПК, чийто срок на валидност вече е била удължен в съответствие с Регламент (ЕС) 2020/698, следва да се ползват и от едно допълнително удължаване за разумен период от време с оглед на настоящите ограничения, както и от съображения, свързани с пътната безопасност.

- (8) С Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾ се установяват правила относно свидетелствата за управление на превозни средства. В нея се предвижда взаимното признаване на свидетелствата за управление на превозни средства, издадени от държавите членки въз основа на образец на свидетелство за управление на Съюза, и се установяват редица минимални изисквания за тези свидетелства. По-специално водачите на моторни превозни средства трябва да притежават валидно свидетелство за управление на превозно средство, което трябва да бъде подновено или, в някои случаи, заменено при изтичането на неговата административна валидност. Поради трудности при подновяването на свидетелствата за управление на превозни средства в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата след 31 август 2020 г. криза във връзка с COVID-19, е необходимо да се удължи срокът на валидност на някои свидетелства за управление на превозни средства с 10 месеца от датата на изтичането на срока им, за да се осигури непрекъснатост на автомобилното движение. Свидетелствата за управление на превозни средства, чийто срок на валидност вече е била удължен в съответствие с Регламент (ЕС) 2020/698, следва да се ползват и от едно допълнително удължаване за разумен период от време с оглед на настоящите ограничения, както и от съображения, свързани с пътната безопасност.
- (9) С Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁷⁾ се установяват правила относно тахографите в автомобилния транспорт. Спазването на правилата относно времето на управление, работното време и почивките, както са уредени в Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁸⁾ и Директива 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁹⁾, е от съществено значение, за да се гарантират лоялната конкуренция и пътната безопасност. Поради необходимостта да се осигури непрекъснатост на предоставянето на услуги за автомобилен превоз въпреки трудностите при извършването на редовните технически прегледи на тахографите вследствие на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата криза с COVID-19, техническите прегледи, посочени в член 23, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 165/2014, които е трябвало да бъдат извършени между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., следва да бъдат извършени не по-късно от 10 месеца след датата, на която е трябвало да бъдат извършени съгласно посочения член. По същата причина трудностите при подновяването и замената на картите на водача в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата криза във връзка с COVID-19, са основание за предоставянето на допълнително време на компетентните органи на държавите членки за тези цели. В тези случаи за водачите следва да бъдат създадени условия и да бъде въведено задължение да използват надеждни алтернативи за регистриране на необходимата информация във връзка с времето на управление, работното време и почивките, докато не получат нова карта.
- (10) С Директива 2014/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁰⁾ се установяват правила относно периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета. Периодичните прегледи за проверка на техническата изправност са сложна задача, чиято цел е да се гарантира, че превозните средства се поддържат в безопасно и приемливо спрямо околната среда състояние по време на използването им. Поради трудности при извършването на периодичните прегледи за проверка на техническата изправност в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата след 31 август 2020 г. криза, свързана с COVID-19, периодичните прегледи за проверка на техническата изправност, които е трябвало да бъдат извършени между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., следва да бъдат извършени на по-късна дата, но не по-късно от 10 месеца след първоначалния срок и съответните удостоверения следва да останат валидни до тази по-късна дата.

⁽⁶⁾ Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства (ОВ L 403, 30.12.2006 г., стр. 18).

⁽⁷⁾ Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт (ОВ L 60, 28.2.2014 г., стр. 1).

⁽⁸⁾ Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета (ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 1).

⁽⁹⁾ Директива 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 г. за организацията на работното време на лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт (ОВ L 80, 23.3.2002 г., стр. 35).

⁽¹⁰⁾ Директива 2014/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета и за отмяна на Директива 2009/40/ЕО (ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 51).

- (11) С Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹¹⁾ се установяват общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач. В резултат на продължаващата след 31 август 2020 г. пандемия от COVID-19 и свързаната с това криза, засягаща общественото здраве, някои транспортни предприятия вече не отговарят на изискванията по отношение на превозното средство или превозните средства, които трябва да бъдат на тяхно разположение и да се използват от тях. Тези обстоятелства имат също така сериозни последици върху финансовото положение на сектора, като някои транспортни предприятия вече не отговарят на изискването за финансова стабилност. Предвид намалената активност вследствие на кризата, засягаща общественото здраве, се очаква, че на предприятията ще е необходимо повече време от обичайното, за да докажат, че отново отговарят трайно на изискванията във връзка с превозното средство или превозните средства, които трябва да бъдат на тяхно разположение и да се използват от тях, или на изискванията за финансова стабилност. Поради това е целесъобразно максималните срокове, установени за тези цели в член 13, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 1071/2009, да бъдат удължени от 6 на 12 месеца по отношение на оценката на изискванията във връзка с превозното средство или превозните средства, които трябва да бъдат на тяхно разположение и да се използват от съответните предприятия за автомобилни превози, както е посочено в член 5, букви б) и в) от посочения регламент, и по отношение на оценката на изискването за финансова стабилност на тези предприятия, доколкото тези оценки обхващат целия период между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. или част от него. Ако вече е установено неизпълнение на някое от тези изисквания и определеният от компетентния орган срок още не е изтекъл, компетентният орган следва да има възможност да удължи този срок на общо 12 месеца.
- (12) С регламенти (ЕО) № 1072/2009 ⁽¹²⁾ и (ЕО) № 1073/2009 ⁽¹³⁾ на Европейския парламент и на Съвета се установяват общи правила за достъп съответно до пазара на международни автомобилни превози на товари и до международния пазар на автобусни превози. Международните автомобилни превози на товари и международните автобусни превози на пътници зависят, *inter alia*, от притежаването на лиценз на Общността, а в случая на водачи, които са граждани на трети държави и които извършват превоз на товари — на атестация за водач. За предоставянето на редовни автобусни превози също е необходимо разрешително. Тези лицензи, атестации и разрешителни могат да бъдат подновявани, след като се установи, че съответните условия продължават да се спазват. Поради трудности при подновяването на лицензите и атестациите в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата след 31 август 2020 г. криза във връзка с COVID-19, е необходимо срокът им на валидност да се удължи с 10 месеца от датата на изтичане на този срок, за да се осигури непрекъснатост на автомобилния транспорт.
- (13) С Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁴⁾ се определят правила относно безопасността на железопътния транспорт. Като се имат предвид мерките за ограничения на движението на гражданите, съчетани с допълнителното работно натоварване, свързано с ограничаването на пандемията от COVID-19, която продължи след 31 август 2020 г., националните органи, железопътните предприятия и управителите на инфраструктура са изправени пред трудности, свързани с подновяването на единните сертификати за безопасност и, с оглед на предстоящото изтичане на съществуващите разрешения за безопасност, с издаването на такива разрешения за последващ период, съответно попадащи в обхвата на членове 10 и 12 от посочената директива. Поради това срокът за подновяване на единните сертификати за безопасност следва да бъде удължен с 10 месеца, като съществуващите единни сертификати за безопасност следва да останат съответно валидни. Аналогично срокът на валидност на разрешенията за безопасност следва да бъде удължен с 10 месеца от датата на изтичане на срока им.
- (14) В съответствие с член 33, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798 някои държави членки удължиха срока за транспониране на посочената директива до 16 юни 2020 г. С Директива (ЕС) 2020/700 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁵⁾ за изменение на Директива (ЕС) 2016/798 бе предвидена възможността тези държави членки допълнително да удължат срока за транспониране до 31 октомври 2020 г. Поради това правилата на Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁶⁾ останаха приложими в тези държави членки до 31 октомври 2020 г. и съответните държави членки продължиха да имат право да издават сертификати и разрешителни за

⁽¹¹⁾ Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 51).

⁽¹²⁾ Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 72).

⁽¹³⁾ Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до международния пазар на автобусни превози и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 88).

⁽¹⁴⁾ Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно безопасността на железопътния транспорт (ОВ L 138, 26.5.2016 г., стр. 102).

⁽¹⁵⁾ Директива (ЕС) 2020/700 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 2020 г. за изменение на директиви (ЕС) 2016/797 и (ЕС) 2016/798 по отношение на удължаването на срока за тяхното транспониране (ОВ L 165, 27.5.2020 г., стр. 27).

⁽¹⁶⁾ Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (Директива относно безопасността на железопътния транспорт) (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44).

безопасност съгласно Директива 2004/49/ЕО. Сертификатите за безопасност, издадени съгласно Директива 2004/49/ЕО, остават валидни до датата на изтичане на срока им в съответствие с Директива (ЕС) 2016/798. Поради това е необходимо също така да се предвиди удължаване на сроковете за подновяване на сертификатите за безопасност и на разрешителните за безопасност, издадени съгласно членове 10 и 11 от Директива 2004/49/ЕО, и да се поясни, че въпросните сертификати за безопасност и разрешителни за безопасност остават съответно валидни.

- (15) С Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁷⁾ се установяват правила за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Съюза. Член 14, параграф 5 и член 16 от посочената директива предвиждат валидността на свидетелствата за машинисти да бъде ограничена до 10 години и да бъде предмет на периодични проверки. Поради трудностите при подновяването на свидетелствата вследствие на извънредните обстоятелства, причинени от продължавашата след 31 август 2020 г. криза във връзка с COVID-19, срокът на валидност на свидетелствата, изтичащи в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., следва да бъде удължен с 10 месеца от датата на изтичането му. Аналогично, на машинистите следва да бъде предоставен допълнителен срок от 10 месеца за извършване на периодичните проверки.
- (16) С Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁸⁾ беше създадено единно европейско железопътно пространство. Съгласно член 23, параграф 2 от посочената директива лицензиращите органи могат да извършват редовно преглеждане, за да проверят дали дадено железопътно предприятие продължава да изпълнява произтичащите от лиценза задължения, установени в глава III от същата директива. Съгласно член 24, параграф 3 от посочената директива лицензиращите органи могат да спират действието или да отнемат лиценз поради неизпълнение на изискванията за финансова стабилност и да издават временен лиценз до извършването на реорганизация на железопътното предприятие, при условие че не се застрашава безопасността. Поради извънредните обстоятелства, причинени от продължавашата след 31 август 2020 г. криза във връзка с COVID-19, лицензиращите органи изпитват сериозни затруднения при осъществяването на редовните преглеждания във връзка със съществуващи лицензи и при вземането на съответните решения относно издаването на нови лицензи след изтичането на срока на временния лиценз. Поради това сроковете за осъществяване на редовните преглеждания, които в съответствие с посочената директива изтичат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., следва да бъдат удължени с 10 месеца. Аналогично срокът на валидност на временните лицензи, изтичащи между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., следва да бъде удължен с 10 месеца.
- (17) В член 25, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС от лицензиращите органи се изисква да вземат решения по заявките за лицензи в срок от три месеца след представяне на цялата съответна информация, и по-специално данните, предвидени в приложение III към посочената директива. Поради затрудненото вземане на съответните решения в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължавашата след 31 август 2020 г. криза, свързана с COVID-19, е необходимо този срок да бъде удължен със седем месеца.
- (18) Железопътни предприятия, които са били финансово стабилни преди разпространението на COVID-19, срещат проблеми с ликвидността, които биха могли да станат причина за спирането на действието или отнемането на техните лицензи или евентуалната им замяна с временни лицензи, без да са налице структурни икономически причини за това. Предоставянето на временен лиценз в съответствие с член 24, параграф 3 от Директива 2012/34/ЕС може да изпрати отрицателен сигнал към пазара относно жизнеспособността на железопътните предприятия, което от своя страна би задълбочило техните иначе временни финансови проблеми. Поради това в съответствие с Регламент (ЕС) 2020/698 и предвид продължавашата след 31 август 2020 г. криза, във връзка с COVID-19, следва да се предвиди, че когато лицензиращият орган, въз основа на извършена проверка в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. установи, че дадено железопътно предприятие не може повече да изпълнява изискванията, отнасящи се до финансовата стабилност, следва да може да реши преди 30 юни 2021 г. лицензът на засегнатото железопътно предприятие да не бъде спиран или отнеман, при условие че безопасността не е изложена на риск и че е реалистично да се очаква задоволително финансово възстановяване на железопътното предприятие в рамките на следващите седем месеца. След 30 юни 2021 г. спрямо железопътното предприятие следва да се прилагат общите правила, установени в член 24, параграф 1 от Директива 2012/34/ЕС.

⁽¹⁷⁾ Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Общността (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 51).

⁽¹⁸⁾ Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 32).

- (19) В Директива 96/50/ЕО на Съвета ⁽¹⁹⁾ са определени условията за получаване на удостоверение за капитан на плавателен съд за превоз на стоки и пътници по вътрешноводни пътища в Съюза. След навършване на 65-годишна възраст притежателите на удостоверение за капитан на плавателен съд са длъжни да преминават периодични медицински прегледи. С оглед на мерките във връзка с продължаващата след 31 август 2020 г. криза във връзка с COVID-19, и по-специално ограничения достъп до медицински услуги за извършване на медицински прегледи, притежателите на удостоверение за капитан на плавателен съд може да не са в състояние да преминат изискваните медицински прегледи, докато са в сила съответните мерки. Поради това за случаите, в които срокът за преминаване на медицински прегледи е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., този срок следва да бъде удължен с 10 месеца във всеки от съответните случаи. Въпросните удостоверения за капитан на плавателен съд следва да останат съответно валидни.
- (20) С Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁰⁾ се установяват технически изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища. Съгласно член 10 от тази директива срокът на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза се ограничава. Освен това в член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629 се предвижда документите, попадащи в обхвата на тази директива и издадени от компетентните органи на държавите членки преди 6 октомври 2018 г. съгласно приложимата преди нея директива, а именно Директива 2006/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²¹⁾, да останат валидни до изтичането на срока им. Мерките, предприети с оглед на продължаващата след 31 август 2020 г. криза във връзка с COVID-19, могат да затруднят, а понякога и да осуетят работата на компетентните органи, които трябва да извършат техническата проверка за удължаване на срока на валидност на съответните свидетелства или — в случая на документите, посочени в член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629 — за тяхната замяна. Поради това, за да не се прекъсва дейността на съответните плавателни съдове по вътрешните водни пътища, е целесъобразно да се удължи с 10 месеца срокът на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза и на документите, попадащи в обхвата на член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629, които е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г.
- (21) С Регламент (ЕО) № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²²⁾ се установяват правила за подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения. С Директива 2005/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²³⁾ се определят мерки за повишаване на сигурността на пристанищата срещу заплахи от инциденти, свързани със сигурността. С нея също така се гарантира, че мерките за сигурност, взети в съответствие с Регламент (ЕО) № 725/2004, се ползват от по-голяма сигурност на пристанищата. Продължаващата след 31 август 2020 г. криза във връзка с COVID-19, затруднява органите на държавите членки при провеждането на инспекции и проучвания в областта на морската сигурност във връзка с подновяването на някои документи в областта на морската сигурност. Поради това е необходимо сроковете за преглед на оценките и планове за сигурност, изисквани по силата на посочените правни актове на Съюза, да се удължат с разумен период от време, за да се предостави възможност на държавите членки и на корабната индустрия да възприемат гъвкав и прагматичен подход и да се запазят отворени основните вериги за доставка, без да се застрашава сигурността. Следва също така да се осигури гъвкавост по отношение на времевите рамки, в които трябва да се проведат упражненията в областта на морската сигурност, изисквани съгласно тези правни актове на Съюза.
- (22) Когато дадена държава членка счита, че прилагането на правилата, от които настоящият регламент дерогира и които са свързани, *inter alia*, с подновяването или удължаването на срока на валидност на удостоверения, свидетелства и разрешителни, е вероятно да остане практически неосъществимо след датите, посочени в настоящия регламент, поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, Комисията следва, по искане на тази държава членка, подадено до 31 май 2021 г., да бъде оправомощена да позволи на съответната държава членка да удължи допълнително посочените в настоящия регламент срокове, по целесъобразност, при условие че такова удължаване не води до непропорционални рискове, по-специално от гледна точка на безопасността и сигурността на транспорта. С цел да се гарантират както правната сигурност, така и безопасността и сигурността на транспорта, това удължаване следва да бъде ограничено до необходимото, за да отрази периода, през който приключването на формалностите, процедурите, проверките и обучението е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не следва да надвишава шест месеца.

⁽¹⁹⁾ Директива 96/50/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно хармонизирането на условията за получаване на национално удостоверение за капитан на плавателен съд за превоз на стоки и пътници по вътрешноводни пътища в Общността (ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 31).

⁽²⁰⁾ Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за установяване на техническите изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища, за изменение на Директива 2009/100/ЕО и за отмяна на Директива 2006/87/ЕО (ОВ L 252, 16.9.2016 г., стр. 118).

⁽²¹⁾ Директива 2006/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за установяване на техническите изисквания за плавателни съдове по вътрешни водни пътища и за отмяна на Директива 82/714/ЕИО на Съвета (ОВ L 389, 30.12.2006 г., стр. 1).

⁽²²⁾ Регламент (ЕО) № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения (ОВ L 129, 29.4.2004 г., стр. 6).

⁽²³⁾ Директива 2005/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за повишаване на сигурността на пристанищата (ОВ L 310, 25.11.2005 г., стр. 28).

- (23) Кризата във връзка с COVID-19, засегна целия Съюз, но не по еднакъв начин. Държавите членки бяха засегнати в различна степен и по различно време. Като се има предвид, че дерогациите от правилата, които обикновено биха се прилагали, следва да бъдат ограничени до необходимото, по отношение на Директива 2003/59/ЕО, Директива 2006/126/ЕО, Регламент (ЕС) № 165/2014, Директива 2014/45/ЕС, Регламент (ЕО) № 1072/2009, Регламент (ЕО) № 1073/2009, Директива (ЕС) 2016/798, Директива 2004/49/ЕО, Директива 2007/59/ЕО, Директива 2012/34/ЕС, Директива 96/50/ЕО, Директива (ЕС) 2016/1629, Регламент (ЕО) № 725/2004 и Директива 2005/65/ЕО следва да бъде възможно държавите членки да продължат да прилагат тези правни актове, без да прилагат предвидените в настоящия регламент дерогации, когато прилагането на посочените правни актове остава практически осъществимо. Същото следва да се прилага, когато дадена държава членка е изправена пред такива трудности, но е приела подходящи национални мерки за смекчаването на последиците от тях. Държавите членки, които избера да се възползват от тази възможност, следва обаче да не възпрепятстват икономически оператор или физическо лице да се позове на предвидените в настоящия регламент дерогации, приложими в друга държава членка, и следва по-специално да признават свидетелствата, удостоверенията и разрешителните, чиято валидност е била удължена с настоящия регламент. За да се гарантира правна сигурност, съответната държава членка следва да уведоми Комисията за решението си да не прилага предвидените в настоящия регламент дерогации на своя територия, преди той да започне да се прилага изцяло на 6 март 2021 година.
- (24) Настоящият регламент не следва да засяга правата, предоставени с решения на Комисията, приети съгласно Регламент (ЕС) 2020/698, с които на държавите членки се разрешава да удължават определени посочени в същия регламент срокове, което е довело до удължавания, които надхвърлят предвидените в настоящия регламент.
- (25) Държавите членки следва да полагат усилия да се справят бързо с подновяването или удължаването на срока на валидност на удостоверенията, свидетелствата и разрешителните, чийто срок на валидност не е удължен в съответствие с настоящия регламент.
- (26) Тъй като преходният период, определен в Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия⁽²⁴⁾, приключи на 31 декември 2020 г., никоя от разпоредбите на настоящия регламент не следва да се прилага по отношение на Обединеното кралство, дори ако те се отнасят за периоди преди посочената дата.
- (27) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно удължаването на предвидените в правото на Съюза срокове за подновяване и удължаване на срока на валидност на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в отговор на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата след 31 август 2020 г. криза във връзка с COVID-19, в областта на автомобилния, железопътния и вътрешния воден транспорт и морската сигурност, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, но поради обхвата и последиците на предлаганото действие могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (28) Поради неотложността на досието, предизвикана от извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата след 31 август 2020 г. криза във връзка с COVID-19, е уместно да се предвиди изключение от срока от осем седмици, посочен в член 4 от Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз, приложен към ДЕС, Договора за функционирането на Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.
- (29) Поради непредвидимия и внезапен характер на разпространението на COVID-19, както и поради неочакваната му продължителност, навременното приемане на съответните мерки беше невъзможно. Поради това разпоредбите на настоящия регламент следва също да обхващат периода преди неговото влизане в сила. Предвид естеството на тези разпоредби, подобен подход не води до нарушаване на оправданите правни очаквания на засегнатите лица.
- (30) С оглед на първостепенната необходимост от незабавен отговор за справяне с обстоятелствата, причинени от кризата във връзка с COVID-19, в областта на автомобилния, железопътния и вътрешния воден транспорт и морската сигурност, като, когато е целесъобразно, на държавите членки се предоставя разумен срок да информират Комисията дали решават да не прилагат някои от дерогациите, установени в настоящия регламент, настоящият регламент следва да влезе в сила по спешност в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*, за да се

⁽²⁴⁾ ОВ L 29, 31.1.2020 г., стр. 7.

гарантира, че ситуациите на правна несигурност, засягащи много органи и транспортни оператори в различни сектори на транспорта, по-специално когато съответните срокове вече са изтекли, остават с възможно най-кратка продължителност,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се определят специални и временни мерки, приложими за подновяването и удължаването на срока на валидност на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в отговор на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата криза във връзка с COVID-19, в областта на автомобилния, железопътния и вътрешния воден транспорт и морската сигурност и се удължават някои срокове, посочени в Регламент (ЕС) 2020/698.

Член 2

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2003/59/ЕО

1. Независимо от член 8, параграфи 2 и 3 от Директива 2003/59/ЕО сроковете за завършване на продължаващо обучение от притежателя на удостоверение за професионална компетентност (УПК), които в съответствие с посочените разпоредби щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени за срок от 10 месеца във всеки един от случаите. УПК остават съответно валидни.
2. Сроковете за завършване на продължаващо обучение от притежателя на УПК, които по силата на член 2 от Регламент (ЕС) 2020/698, щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се счита, че са удължени или че са били удължени за шест месеца или до 1 юли 2021 г. – която от двете дати е по-късната. УПК остават съответно валидни.
3. Валидността на маркирането с хармонизиран код „95“ на Съюза, предвиден в приложение I към Директива 2006/126/ЕО, което се извършва от компетентните органи върху свидетелството за управление на превозно средство или върху картата за квалификация на водач, посочени в член 10, параграф 1 от Директива 2003/59/ЕО, въз основа на УПК, посочено в параграф 1 от същия член, се счита за удължена или че е била удължена за срок от 10 месеца от датата, посочена на всяко подобно свидетелство за управление на превозно средство или карта за квалификация на водач.
4. Валидността на маркирането с хармонизиран код „95“ на Съюза, предвиден в приложение I към Директива 2006/126/ЕО, което се извършва от компетентните органи върху свидетелството за управление на превозно средство или върху картата за квалификация на водач, посочени в член 10, параграф 1 от Директива 2003/59/ЕО, въз основа на УПК, посочено в параграф 1 от същия член, която по силата на член 2 от Регламент (ЕС) 2020/698 щеше да е изтекла или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се счита за удължена или че е била удължена за срок от шест месеца или до 1 юли 2021 г. – която от двете дати е по-късната.
5. Валидността на картите за квалификация на водач, посочени в приложение II към Директива 2003/59/ЕО, която щеше да е изтекла или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се счита за удължена или че е била удължена за срок от 10 месеца от датата на изтичане на срока на валидност, посочен на всяка подобна карта.
6. Валидността на картите за квалификация на водач, посочени в приложение II към Директива 2003/59/ЕО, която по силата на член 2 от Регламент (ЕС) 2020/698 щеше да е изтекла или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се счита за удължена или че е била удължена за шест месеца или до 1 юли 2021 г. – която от двете дати е по-късната.

7. Когато дадена държава членка счита, че завършването на продължаващо обучение или неговото удостоверяване, маркирането с хармонизиран код „95“ на Съюза или подновяването на картите за квалификация на водач е вероятно да останат практически неосъществими след 30 юни 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да подаде обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1, 3 и 5. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. или за сроковете от 10 месеца, посочени съответно в параграфи 1, 3 и 5, или и за двете. То се подава до Комисията до 31 май 2021 г.

8. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 7, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, и че поисканото удължаване не води до непропорционални рискове от гледна точка на безопасността и сигурността на транспорта, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1, 3 и 5, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който завършването на въпросното продължаващо обучение или неговото удостоверяване, маркирането с хармонизиран код „95“ на Съюза или подновяването на картите за квалификация на водач е вероятно да останат практически неосъществими, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

9. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили завършването на продължаващо обучение или неговото удостоверяване, маркирането с хармонизиран код „95“ на Съюза или подновяването на картите за квалификация на водач практически неосъществими по време на периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата криза във връзка с COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1, 2, 3, 4, 5 или 6. Държавата членка информира Комисията за своето решение до 3 март 2021 година. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1, 2, 3, 4, 5 или 6, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1, 2, 3, 4, 5 или 6, приложими в друга държава членка.

Член 3

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2006/126/ЕО

1. Независимо от член 7 от Директива 2006/126/ЕО и точка 3, буква г) от приложение I към посочената директива срокът на валидност за свидетелствата за управление на превозни средства, които в съответствие с тези разпоредби щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от 10 месеца, считано от датата на изтичане на срока, посочена на всяко такова свидетелство за управление на превозно средство.

2. Валидността на свидетелствата за управление на превозни средства, посочени в член 7 от Директива 2006/126/ЕО и точка 3, буква г) от приложение I към тази директива, която, чрез прилагане на член 3 от Регламент (ЕС) 2020/698, щеше да е изтекла или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се счита за удължена или че е била удължена за шест месеца или до 1 юли 2021 г. – която от двете дати е по-късната.

3. Когато дадена държава членка счита, че подновяването на свидетелствата за управление на превозни средства е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 юни 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграф 1. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. или за срока от 10 месеца, или и за двете. То се представя на Комисията до 31 май 2021 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, и че поисканото удължаване не води до непропорционални рискове от гледна точка на безопасността и сигурността на транспорта, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на свидетелствата за управление на превозни средства е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили подновяването на свидетелствата за управление на превозни средства практически неосъществимо в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата криза във връзка с COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 или 2. Държавата членка информира Комисията за своето решение до 3 март 2021 година. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 или 2, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1 или 2, приложими в друга държава членка.

Член 4

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕС) № 165/2014

1. Независимо от член 23 от Регламент (ЕС) № 165/2014 редовните технически прегледи, предвидени в параграф 1 от посочения член, които е трябвало да бъдат извършени или ще трябва да бъдат извършени в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. в съответствие с посочения параграф, се извършват не по-късно от 10 месеца след датата, на която е трябвало да бъдат извършени в съответствие с посочения член.

2. Независимо от член 28 от Регламент (ЕС) № 165/2014, когато даден водач подаде заявление за подновяване на карта на водача в съответствие с параграф 1 от посочения член в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., компетентните органи на държавите членки издават нова карта на водача не по-късно от два месеца след получаване на заявлението. Докато водачът не получи новата карта на водача от издаващите органи, член 35, параграф 2 от посочения регламент се прилага *mutatis mutandis* по отношение на водача, при условие че водачът може да докаже, че подновяването на картата на водача е поискано в съответствие с член 28, параграф 1 от посочения регламент.

3. Независимо от член 29, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 165/2014, когато даден водач подаде заявление за замяна на карта на водача в съответствие с параграф 4 от посочения член в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., компетентните органи на държавите членки издават карта за замяна не по-късно от два месеца след получаване на заявлението. Независимо от член 29, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 165/2014 водачът може да продължи да управлява превозно средство, докато получи нова карта на водача от издаващите картите органи, при условие че може да докаже, че картата на водача е била върната на компетентния орган, тъй като е била повредена или неизправна, и че е била заявена нейната замяна.

4. Когато дадена държава членка счита, че редовните технически прегледи, подновяването на картите на водача или тяхната замяна, както се изисква от Регламент (ЕС) № 165/2014, е вероятно да останат практически неосъществими след 30 юни 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1, 2 и 3, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., за срока от 10 месеца или за приложимите крайни срокове за издаване на нова карта на водача, или за всякаква комбинация от тях. То се представя на Комисията до 31 май 2021 г.

5. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 4, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, и че поисканото удължаване не води до непропорционални рискове от гледна точка на безопасността и сигурността на транспорта, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1, 2 и 3, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничават така, че да отразява периода, през който редовните технически прегледи, подновяването на картите на водача или тяхната замяна е вероятно да останат практически неосъществими, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

6. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили редовните технически прегледи, подновяването на картите на водача или тяхната замяна практически неосъществими в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата криза във връзка с COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1, 2 и 3. Държавата членка информира Комисията за своето решение до 3 март 2021 година. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1, 2 и 3, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1, 2 и 3, приложими в друга държава членка.

Член 5

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2014/45/ЕС

1. Независимо от член 5, параграф 1 и член 10, параграф 1 от Директива 2014/45/ЕС и точка 8 от приложение II към посочената директива сроковете за прегледите за проверка на техническата изправност, които в съответствие с посочените разпоредби е трябвало да бъдат извършени или ще трябва да бъдат извършени в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени за срок от 10 месеца.

2. Независимо от член 8 от Директива 2014/45/ЕС и точка 8 от приложение II към посочената директива валидността на удостоверенията за техническа изправност, чиято дата на изтичане на срока е между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се счита за удължена или че е била удължена за срок от седем месеца.

3. Когато дадена държава членка счита, че извършването на прегледите за проверка на техническата изправност или издаването на удостоверения за техническа изправност е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 юни 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. или за срока от 10 месеца, или и за двете. То се представя на Комисията до 31 май 2021 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, и че поисканото удължаване не води до непропорционални рискове от гледна точка на безопасността и сигурността на транспорта, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който извършването на прегледи за проверка на техническата изправност или издаването на удостоверения за техническа изправност е вероятно да останат практически неосъществими, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили извършването на прегледи за проверка на техническата изправност или издаването на удостоверения за техническа изправност практически неосъществими в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата криза във връзка с COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Държавата членка информира Комисията за своето решение до 3 март 2021 година. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в друга държава членка.

Член 6

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 1071/2009

1. Независимо от член 13, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 1071/2009, когато компетентен орган установи по отношение на периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., че изискванията във връзка с превозното средство или превозните средства, които трябва да бъдат на разположение и да се използват от предприятието за автомобилни превози, както е посочено в член 5, букви б) и в) от посочения регламент, не са изпълнени, или установи въз основа на годишните счетоводни отчети и удостоверенията, посочени в член 7, параграфи 1 и 2 от същия регламент, за счетоводните години, обхващащи целия период между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. или част от него, че дадено транспортно предприятие не отговаря на изискването за финансова стабилност, предвидено в член 3, параграф 1, буква в) от посочения регламент, сроковете, определени от компетентния орган за целите на член 13, параграф 1, букви б) и в) от посочения регламент, не надвишават 12 месеца.
2. Независимо от член 13, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 1071/2009, когато компетентният орган установи между 28 май 2020 г. и 23 февруари 2021 година, че дадено транспортно предприятие не отговаря на изискванията във връзка с превозното средство или превозните средства, които трябва да бъдат на разположение и да се използват от предприятието за автомобилни превози, както е посочено в член 5, букви б) и в) от същия регламент, или на изискването за финансова стабилност, предвидено в член 3, параграф 1, буква в) от посочения регламент, и е определил срок, в който транспортното предприятие да коригира ситуацията, компетентният орган може да удължи този срок, при условие че той не е изтекъл към 23 февруари 2021 година. Удълженият по този начин срок не може да надвишава 12 месеца.

Член 7

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 1072/2009

1. Независимо от член 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1072/2009 срокът на валидност на лицензите на Общността, който щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от 10 месеца. Заверените копия остават съответно валидни.
2. Независимо от член 5, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1072/2009 срокът на валидност на атестациите за водач, който щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от 10 месеца.
3. Когато дадена държава членка счита, че подновяването на лицензите на Общността или на атестациите за водач е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 юни 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. или за срока от 10 месеца, или и за двете. То се представя на Комисията до 31 май 2021 г.
4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, и че поисканото удължаване не води до непропорционални рискове от гледна точка на безопасността и сигурността на транспорта, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на лицензите на Общността или на атестациите за водач е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили подновяването на лицензите на Общността или на атестациите за водач практически неосъществимо в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата криза във връзка с COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Държавата членка информира Комисията за своето решение до 3 март 2021 година. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в други държави членки.

Член 8

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 1073/2009

1. Независимо от член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1073/2009 срокът на валидност на лицензите на Общността, който щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от 10 месеца. Заверените копия остават съответно валидни.
2. Независимо от член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1073/2009 решенията по заявленията за разрешителни за редовни превози, подадени от превозвачи в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се вземат от разрешаващия орган в рамките на шест месеца от датата на подаване на заявлението. Независимо от член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1073/2009 компетентните органи на държавите членки, чието съгласие е било поискано по отношение на подобни заявления в съответствие с параграф 1 от същия член, уведомяват разрешаващия орган за своето решение относно заявлението в срок от три месеца. Ако разрешаващият орган не получи отговор в срок от три месеца, се счита, че запитаните органи са дали своето съгласие, и разрешаващият орган може да издаде разрешителното.
3. Когато дадена държава членка счита, че подновяването на лицензите на Общността е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 юни 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграф 1. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. или за срока от 10 месеца, или за двете. То се представя на Комисията до 31 май 2021 г.
4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, и че поисканото удължаване не води до непропорционални рискове от гледна точка на безопасността и сигурността на транспорта, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на лицензите на Общността е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили подновяването на лицензите на Общността практически неосъществимо в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата криза във връзка с COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграф 1. Държавата членка информира Комисията за своето решение до 3 март 2021 година. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграф 1, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграф 1, приложими в друга държава членка.

Член 9

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива (ЕС) 2016/798

1. Независимо от член 10, параграф 13 от Директива (ЕС) 2016/798 сроковете за подновяване на единните сертификати за безопасност, които щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени за срок от 10 месеца. Въпросните единни сертификати за безопасност остават съответно валидни.

2. Независимо от член 12, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798 срокът на валидност на разрешенията за безопасност, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от 10 месеца.

3. Когато дадена държава членка счита, че подновяването на единните сертификати за безопасност, издавани в съответствие с член 10, параграф 8 от Директива (ЕС) 2016/798, или удължаването на срока на валидност на разрешенията за безопасност е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 юни 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. или за срока от 10 месеца, посочен съответно в параграфи 1 и 2, или и за двете. То се представя на Комисията до 31 май 2021 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, и че поисканото удължаване не води до непропорционални рискове от гледна точка на безопасността и сигурността на транспорта, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на единните сертификати за безопасност или удължаването на срока на валидност на разрешенията за безопасност е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили подновяването на единните сертификати за безопасност, издавани в съответствие с член 10, параграф 8 от Директива (ЕС) 2016/798, или удължаването на срока на валидност на разрешенията за безопасност практически неосъществими по време на периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата криза във връзка с COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2 от настоящия член. Държавата членка информира Комисията за своето решение до 3 март 2021 година. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в друга държава членка.

Член 10

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2004/49/ЕО

1. Независимо от член 10, параграф 5 от Директива 2004/49/ЕО сроковете за подновяване на сертификатите за безопасност, които щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени за срок от 10 месеца. Въпросните сертификати за безопасност остават съответно валидни.

2. Независимо от член 11, параграф 2 от Директива 2004/49/ЕО сроковете за подновяване на разрешителните за безопасност, които щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени за срок от 10 месеца. Въпросните разрешителни за безопасност остават съответно валидни.

3. Когато дадена държава членка счита, че подновяването на сертификатите за безопасност или на разрешителните за безопасност е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 юни 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. или за сроковете от 10 месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2, или и за двете. То се представя на Комисията до 31 май 2021 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, и че поисканото удължаване не води до непропорционални рискове от гледна точка на безопасността и сигурността на транспорта, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на сертификатите за безопасност или на разрешителните за безопасност е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили подновяването на сертификатите за безопасност или на разрешителните за безопасност практически неосъществимо в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължавашата криза във връзка с COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Държавата членка информира Комисията за своето решение до 3 март 2021 година. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в друга държава членка.

Член 11

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2007/59/ЕО

1. Независимо от член 14, параграф 5 от Директива 2007/59/ЕО срокът на валидност за свидетелствата, които са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от 10 месеца, считано от датата на изтичане на срока на всяко свидетелство.

2. Независимо от член 16 и приложения II и VII към Директива 2007/59/ЕО сроковете за завършване на периодичните проверки, които в съответствие с посочените разпоредби щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени за срок от 10 месеца във всеки един от случаите. Свидетелствата, посочени в член 14, и удостоверенията, посочени в член 15 от посочената директива, остават съответно валидни.

3. Когато дадена държава членка счита, че подновяването на свидетелствата или завършването на периодичните проверки е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 юни 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. или за срока от 10 месеца, посочен съответно в параграфи 1 и 2, или и за двете. То се представя на Комисията до 31 май 2021 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, и че поисканото удължаване не води до непропорционални рискове от гледна точка на безопасността и сигурността на транспорта, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на свидетелствата или завършването на периодичните проверки е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили подновяването на свидетелствата или завършването на периодичните проверки практически неосъществимо в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължавашата криза във връзка с COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Държавата членка информира Комисията за своето решение до 3 март 2021 година. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в друга държава членка.

Член 12

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2012/34/ЕС

1. Независимо от разпоредбите на член 23, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС, ако лицензиращият орган е предвидил редовно преразглеждане, сроковете за извършване на редовното преразглеждане, които в съответствие с посочените разпоредби щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени за срок от 10 месеца.

2. Независимо от член 24, параграф 3 от Директива 2012/34/ЕС срокът на валидност на временните лицензи, който щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от 10 месеца, считано от датата на изтичане на валидността, посочена във всеки временен лиценз.

3. Независимо от член 25, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС, лицензиращият орган взема решение по заявките, подадени в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., не по-късно от 10 месеца след представяне на цялата съответна информация, и по-специално на данните, посочени в приложение III към посочената директива.

4. Когато дадена държава членка счита, че извършването на редовно преразглеждане или прекратяването на спирането на действието на лицензи или издаването на нови лицензи, в случаите когато лицензите са били вече отнети, е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 юни 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. или за срока от 10 месеца, или и за двете. То се представя на Комисията до 31 май 2021 г.

5. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 4, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, и че поисканото удължаване не води до непропорционални рискове от гледна точка на безопасността и сигурността на транспорта, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който прекратяването на спирането на действието на лицензи или издаването на нови лицензи, в случаите когато лицензите са били вече отнети, е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

6. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили извършването на редовно преразглеждане или прекратяването на спирането на действието на лицензи или издаването на нови лицензи, в случаите когато лицензите са били вече отнети, практически неосъществимо по време на периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата криза във връзка с COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Държавата членка информира Комисията за своето решение до 3 март 2021 година. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в друга държава членка.

Член 13

Третиране на лицензите на железопътните предприятия съгласно Директива 2012/34/ЕС в случай на неспазване на изискванията за финансова стабилност

Независимо от член 24, параграф 1 от Директива 2012/34/ЕС, когато въз основа на проверка, предвидена в посочената разпоредба, извършена в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. лицензиращ орган установи, че дадено железопътно предприятие вече не може да изпълнява изискванията, свързани с финансовата стабилност, посочени в член 20 от посочената директива, той може, преди 30 юни 2021 г., да реши да не спре действието или да не отнеме лиценза на съответното железопътно предприятие, при условие че безопасността не е изложена на риск и че е реалистично да се очаква задоволително финансово възстановяване на железопътното предприятие в рамките на следващите седем месеца.

Член 14

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 96/50/ЕО

1. Независимо от член 6, параграф 2 от Директива 96/50/ЕО сроковете за преминаване на медицински прегледи, които в съответствие с посочената разпоредба щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени за срок от 10 месеца. Удостоверенията за капитан на плавателен съд на лицата, които имат задължението да преминават медицински прегледи, посочено в член 6, параграф 2, от посочената директива, остават съответно валидни.

2. Когато дадена държава членка счита, че извършването на медицински прегледи е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 юни 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграф 1. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. или за срока от 10 месеца, посочен в параграф 1, или и за двете. То се представя на Комисията до 31 май 2021 г.

3. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 2, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, и че поисканото удължаване не води до непропорционални рискове от гледна точка на безопасността и сигурността на транспорта, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който извършването на медицинските прегледи е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

4. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили спазването на сроковете за преминаване на медицински прегледи практически неосъществимо в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата криза във връзка с COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграф 1. Държавата членка информира Комисията за своето решение до 3 март 2021 година. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграф 1, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграф 1, приложими в друга държава членка.

Член 15

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива (ЕС) 2016/1629

1. Независимо от член 10 от Директива (ЕС) 2016/1629 срокът на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза, който щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от 10 месеца.

2. Независимо от член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629 срокът на валидност на документите, попадащи в обхвата на посочената директива, издадени от компетентните органи на държавите членки съгласно Директива 2006/87/ЕО преди 6 октомври 2018 г., който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се счита за удължен или че е бил удължен за срок от 10 месеца.

3. Когато дадена държава членка счита, че подновяването на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза или на документите, посочени в параграф 2, е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 юни 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. или за сроковете от 10 месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2, или и за двете. То се представя на Комисията до 31 май 2021 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, и че поисканото удължаване не води до непропорционални рискове от гледна точка на безопасността и сигурността на транспорта, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза или на документите, посочени в параграф 2, е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили подновяването на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза или на документите, посочени в параграфи 1 и 2, практически неосъществимо в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата криза във връзка с COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Държавата членка информира Комисията за своето решение до 3 март 2021 година. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея от настоящия параграф, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в друга държава членка.

Член 16

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 725/2004

1. Независимо от член 3, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 725/2004 сроковете за извършване на периодичните ревизии на оценките на сигурността на пристанищните съоръжения, които в съответствие с посочената разпоредба щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени до 30 септември 2021 г.

2. Независимо от част Б, раздели 13.7 и 18.6 от приложение III към Регламент (ЕО) № 725/2004 18-месечните срокове за провеждането на различните видове упражнения, които в съответствие с тези разпоредби щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени с 10 месеца във всеки един от случаите, но при всички случаи не след 30 септември 2021 г.

3. Когато дадена държава членка счита, че извършването на оценките на сигурността на пристанищните съоръжения, посочени в член 3, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 725/2004 или на различните видове упражнения, посочени в част Б, раздели 13.7 и 18.6 от приложение III към Регламент (ЕО) № 725/2004, е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 юни 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи периодите и крайните срокове, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., за крайните срокове или за срока от 10 месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2 от настоящия член, или за всякаква комбинация от тях. То се представя на Комисията до 31 май 2021 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, и че поисканото удължаване не води до непропорционални рискове от гледна точка на безопасността и сигурността на транспорта, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи периодите и крайните срокове, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който извършването на оценките за сигурност на пристанищните съоръжения или на различните видове упражнения е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили извършването на оценките за сигурност на пристанищните съоръжения, посочени в член 3, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 725/2004 или на различните видове упражнения, посочени в част Б, раздели 13.7 и 18.6 от приложение III към Регламент (ЕО) № 725/2004, практически неосъществимо по време на периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата криза във връзка с COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2 от настоящия член. Държавата членка информира Комисията за своето решение до 3 март 2021 година. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 17

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2005/65/ЕО

1. Независимо от член 10 от Директива 2005/65/ЕО сроковете за извършване на прегледа на оценките на сигурността на пристанищата и на плановете за сигурност на пристанищата, които в съответствие с посочения член щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени с 10 месеца във всеки един от случаите, но при всички случаи не след 30 септември 2021 г.

2. Независимо от член 7, параграф 7 и приложение III към Директива 2005/65/ЕО 18-месечните срокове за завършване на тренировъчно обучение, които в съответствие с посоченото приложение щяха да са изтекли или ще изтекат в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., се считат за удължени или че са били удължени с 10 месеца във всеки един от случаите, но при всички случаи не след 30 септември 2021 г.

3. Когато дадена държава членка счита, че извършването на прегледа на оценките на сигурността на пристанищата или на плановете за сигурност на пристанищата или провеждането на тренировъчно обучение е вероятно да остане практически неосъществимо след 30 юни 2021 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи периодите и крайните срокове, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г., за крайните срокове или за сроковете от 10 месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2, или за всякаква комбинация от тях. То се представя на Комисията до 31 май 2021 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, и че поисканото удължаване не води до непропорционални рискове от гледна точка на безопасността и сигурността на транспорта, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи периодите и крайните срокове, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който завършването на прегледа на оценките на сигурността на пристанищата или на плановете за сигурност на пристанищата или завършването на тренировъчните обучения е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили извършването на прегледа на оценките на сигурността на пристанищата, или на плановете за сигурност на пристанищата, или извършването на тренировъчно обучение практически неосъществимо в периода между 1 септември 2020 г. и 30 юни 2021 г. в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от продължаващата криза във връзка с COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Държавата членка информира Комисията за своето решение до 3 март 2021 година. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 18

Решения, приети съгласно Регламент (ЕС) 2020/698

Настоящият регламент не засяга правата на държавите членки съгласно решенията на Комисията, приети в съответствие с член 2, параграф 6, член 3, параграф 3, член 4, параграф 5, член 11, параграф 4, член 16, параграф 6 и член 17, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2020/698, доколкото с тези решения се уреждат, по отношение на предмета и съответните срокове, същите случаи като в настоящия регламент и се предвиждат удължавания, надхвърлящи предвидените в настоящия регламент.

Когато с настоящите решения се уреждат, по отношение на предмета и съответните срокове, същите случаи като в настоящия регламент и не се предвиждат удължавания, надхвърлящи предвидените в настоящия регламент, се прилага настоящият регламент.

Член 19

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 6 март 2021 година.

Въпреки това член 2, параграф 9, член 3, параграф 5, член 4, параграф 6, член 5, параграф 5, член 7, параграф 5, член 8, параграф 5, член 9, параграф 5, член 10, параграф 5, член 11, параграф 5, член 12, параграф 6, член 14, параграф 4, член 15, параграф 5, член 16, параграф 5 и член 17, параграф 5 се прилагат от 23 февруари 2021 година.

Първа, втора и трета алинея от настоящия член не засягат обратното действие, предвидено в членове 2—18.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 16 февруари 2021 година.

За Европейския парламент
Председател
D.M. SASSOLI

За Съвета
Председател
A.P. ZACARIAS